

Skoleraad paa 18 Medlemmer. Jeg tror, at det netop er en af den højtærede Handelsministers fortjenstfulde Gerninger i denne Sag, blandt de mange, at Skoleraadet er sat ned til 9 Medlemmer. De, der en eller flere Gange har arbejdet i Kommissioner eller i meget store Udvalg, vil vide, at jo større en saadan Kommission eller et Udvalg er, des tungere arbejder hele Maskineriet. 9 turde være saa stort et Tal, at derigennem kan de Interesser, som denne Sag berører, dækkes. Skoleraadet faar efter alles Opfattelse en meget stor Gerning at udrette ved Tilrettelægnen af Undervisningen saaledes, at den bliver ensartet, og ved at fordele Tilskuddet til Eleverne.

Lovforslaget siger ikke noget om den Tid i Døgnet, hvori Undervisningen skal foregaa, udover Medhjælpereskolen. Men man maa vel have Lov til at sidestille hermed en Bestemmelse i Lærlingelovens § 12, der siger, at Undervisningen i Skoler og Handelsskoler maa ikke foregaa efter Kl. 8 Aften. At Lovforslaget ikke siger noget bestemt om Undervisningstiden for Lærlinge, betragter jeg som et Fremskridt. Det er nemlig mit og mit Partis Haab, at denne Undervisning, som er en Del af Lærlingenes Uddannelse i hele den Virksomhed, de er gaaet ind til, hurtigst muligt maa blive lagt over i Dagtimerne, for at Lærlingene kan faa det fulde Udbytte af den Undervisning, som der ofres saa store Midler paa. Jeg tror, at alle og særlig alle, der som Lærere eller Elever har haft at gøre med Tegneskoler eller Aftenskoler, vil erkende, at den Undervisning, der gives dér, faar Eleverne ikke det Udbytte af, som de vilde kunne faa ved Dagundervisning, idet de møder efter en lang Dagsgerning, trættede og sløvede, hvorfor deres Opmærksomhed i stor Udstrækning svækkes overfor det Arbejde, der her udfoldes. I § 7 b. siges det, at Handelsmedhjælperne skal have et Normalkursus med Dagundervisning. Her er vi altsaa kommet saa langt, at vi lovfæster, at denne Undervisning skal være Dagundervisning. Jeg haaber, at man i den kommende Tid ogsaa for Lærlingenes Vedkommende vil finde det formaalstjenligt og nødvendigt ved Lov at fastslaa Dagtimerne til Undervisningstid.

Som alt bemærket er der i Folketinget af to Mindretallet stillet forskellige Ændringsforslag. Det konservative Folkeparti har til § 6 stillet Ændringsforslag om, at Retten til Statstilskud ikke skal bortfalde, fordi en Skole sælges. Det

ærede 1ste Medlem for 6te Kreds gentog de Betæneligheder, der i saa Henseende blev udtalt i Folketinget. Det er imidlertid ikke blot en Formodning, men en Kendsgerning, som der kan anføres talrige Vidnesbyrd om, at mange Skoler, Realskoler og lignende Privatskoler, der har modtaget Statstilskud, er blevet et Aktiv i Ejerens Haand, idet Tilskuddet ved Salg er blevet kapitaliseret. Det er derved blevet en økonomisk Fordel for den vedkommende Skoleejer, der sælger Skolen. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds udtalte, at Misbrugene sikkert ikke vilde blive mange. Det er dog min Opfattelse, at Misbrugene kun kan fjernes, naar man fjerner Aarsagen til, at de kan komme frem. Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne fastholde det, der er vedtaget af Flertallet i Folketinget.

Af Venstre blev der i Folketinget stillet Ændringsforslag til § 7, der gaar ud paa, at Optagelsesprøven ved Medhjælpereskolerne udgaa. Mindretallet mener, at den Prøve, som skal til, maa være tilstrækkelig fyldestgørende, naar den bliver foretaget af Bestyrer eller Lærere ved vedkommende Skole. Den Opfattelse kan vi fra vor Side ikke tiltræde, men maa hævde, at skal denne Optagelsesprøve være effektiv, betyde noget, maa den foregaa under de Vilkaar, som Lovforslaget foreskriver. Jeg tror ogsaa, at man ude fra den offentlige Skole maa have Erfaring for, at man ikke til en Skoleundervisning, hvortil der har været en Forskoleundervisning, ved hvilken Eleverne har tilegnet sig visse Kundskaber, kan tage hvem som helst ude fra og forlange, at de straks skal kunne følge med i Undervisningen. Ved Københavns kommunale Skolevæsen, som jeg mener at have noget Kendskab til — jeg ved ikke, om det samme er Tilfældet andre Steder —, har vi en saadan Deling. Selv om man maa beklage, at den er der, er den der i Kraft af Forholdenes Magt, fordi alle Mennesker nu en Gang ikke er lige udviklede. Vi har Særklasser, Værneklasser for de Børn i den offentlige Skole, som ikke kan følge med i Undervisningen. For at de ikke skal sinke det store Flertal af Børnenes aandelige Udvikling, bliver disse Børn anbragt i en særlig Klasse i et mindre Antal med Lærerkrafter, som er specielt uddannede til at behandle den Slags i aandelig Henseende vanskeligst stillede Børn. Man vil derfor let kunne forstaa, at selv om der i dette Forhold ikke er Tale om Personer, som i aandelig Henseende staar længere